KalaZpěvník

Aplha verze (3. 12. 2021) nevhodné pro děti

Písně podle názvu

A	N
Anděl 3 Andělská 4	Nagasaki Hirošima 28 Nebezpečný síly 29 Neklid 30
В	Nikdy nic nebylo 31 Nina 32
Batalion 5 Buď můj salám 6	0
C	O Habartovi z Lopaty
Carpe diem	Petěrburg 34 Pocity 35 Proměny 36
Čas 9 Čert ví proč 10 Čtyři slunce 11	Rád chodím na poštu
D Darmoděj 12 Dva havrani 13	Ř <u>Ř</u> <u>Ř</u> <u>Kiditel autobusu</u> 40
I cesta může být cíl	Sáro! 41 Skautská Večerka 42 Slavíci z Madridu 44 Sound of Silence 45 Studený nohy 46
Já chci taky bejt skaut 18 Jana smutná 20 Jelen 22 Junácká hymna 23	Tak dej groš zaklínači 47 Tisíc dnů mezi námi 48 To samo 50 Trampská 51
K	U
Když mě brali za vojáka 24	Už to nenapravím
L Lokomotiva	V myčce 53 V pořádku 54 Vlaštovky 55
Malorážka 26 Marie 27 Mezi horami 27	Zatanči 56 Zmrzlinář ??

Anděl Karel Kryl

C Am C G⁷

- Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla Přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla Díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému Tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému
- R. A proto prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat Aby mi mezi dveřmi pomohl hádat

C Am G⁷ C
Co mě čeká a nemine
C Am G⁷ C
Co mě čeká a nemine

Pak hlídali jsme oblohu, pozorujíce ptáky
 Debatujíce o Bohu a hraní na vojáky
 Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat
 To asi ptákům záviděl, že mohou poletovat

R.

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice Já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice A tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi Však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy

R.

Andělská

Zuzana Navarová

Hm⁷ Amaj⁷ Hm⁷ Α

1. Bože, podej mi ještě ten kalich

> A $Hm^7/F^\#$ C[#]m⁷ C^{#7} To víno, co s nocí se měnívá na líh

F#m/maj

Snad nad ránem na dně se dočtu

Dmaj7 $F^{\#}m^{7}$ $D^{\#}m^{7/5b}$

že v kastlíku andělskou počtu mám

Hm/F# E

Tu ru tu tu

- 2. A že hoře se skutálí do jedné slzy Ta slza se vsákne a pak ji to mrzí Že po prvním slunci se nadechne a kometa zamíří nad Betlém Tu ru tu tu – zatím
- Hm⁷ C[#]m⁷ Hm⁷
- R1. Počítám nebe, světla, kam nedostanu

C[#]m⁷ Hm⁷/F[#] E

Miluju tebe a pak usnu a vstanu – a tak

A Hm^7 $C^\#m^7$ Hm^7

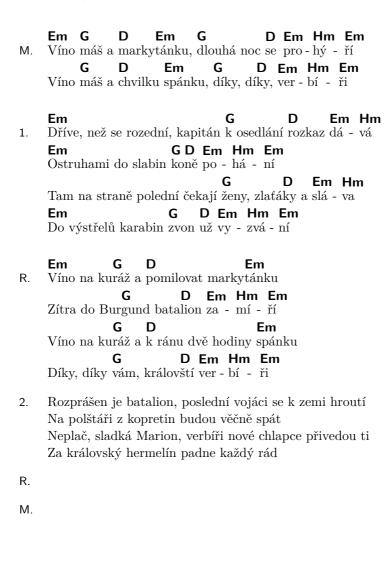
Tu tu tu tu

A C# Hm E

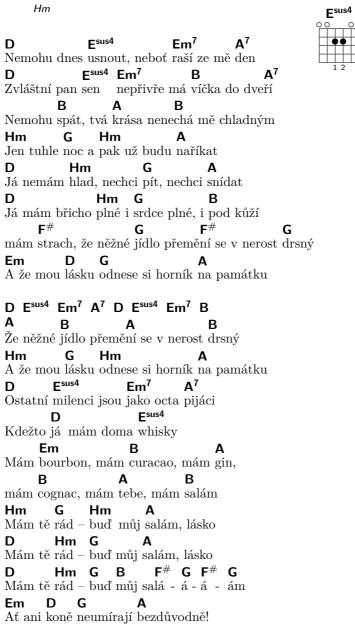
- 3. Tak podej, podej mi ještě ten kalich To víno, co s nocí se měnívá na líh Snad na dně se perlama zaleskne Pak vyměním veselé za teskné – písně Tu ru tu tu
- 4. A pak hoře se skutálí do jedné básně Ta báseň se vsákne a na zemi zasně-ží A po prvním slunci a s první tmou Ta kometa zamíří nad Letnou Tu ru tu tu – zatím
- R2. Počítám nebe, pusy, co nedostanu...
- 1. Tak podej...
- R1. Počítám nebe...a tak-
- R2. Počítám nebe...

Batalion

Spirituál kvintet

Buď můj salám

Carpe diem

AG Flek

Am Dm⁷

1. Nadešel asi poslední den

G G/F[#] Em

Podívej, celá planeta blázní

Am Dm⁷

A já neuroním ani slzu pro ni

G

Jenom zamknu dům

Am Dm⁷

A půjdu po kolejích až na konečnou

 $\mathsf{G} \mathsf{G}/\mathsf{F}^\#\mathsf{Em}$

Hle jak mám krok vojensky rázný

Am Dm⁷

A nezastavím ani na červenou

G

Natruc předpisům

Am G

R. Tak tady mě máš

Am G C

Dnes můžeš říkat klidně co chceš Zbylo tak málo slov

Am G

Tak málo vět, co nelžou

- 2. Tak už si nebudeme hrát na román Šetři růž, nikdo nás nenatáčí Je poslední den a zbyla nám jen Miska cukroví At všechny hospody dnes doženou plán At svět z posledního pije a tančí Já nebudu pít, nechám naplno znít V hlavě všechno co mám
- 3. Žádný slib z těch, co jsem ti dal
 Nejde vyplnit a nejde vzít spátky
 Tak ať točí se svět mladší o deset let
 Na desce Jethro Tull
 Ať platí aspoň dnes co dřív jsem jen lhal
 Carpe diem, život je krátký
 V tvých očích je klid
 A nemám chuť snít, co by bylo dál

Cestou do Jenkovic

Radůza

akordy na konci sloky

Intro Hm A G A

D Hm C B C

1. Můj děda z kola seskočil před prázdnou kašnou na náměstí
D Hm C B C

Na lavičce chleba posvačil, seřídil hodinky na zápěstí

D A

- R. [: A čápi z komína od cihelny C G
 - Zobákem klapou, asi jsou nesmrtelný:
- Tři kluci v bílejch košilích dělili se o poslední spartu
 Ze zídky do záhonu skočili, přeběhli ulici a zmizeli v parku

R.

- V oknech svítěj peřiny, na bílý kafe mlíko se vaří
 Teď právě začaly prázdniny, venku je teplo a všechno se daří
- R. to fade out

Čas Tomáš Klus

Hm G D A

- 1. V jednu chvíli oba zavřem oči
 Asi proto, že už není víc co říct
 Je to zklamání toho, kdo právě procit
 Tyhle dokonale šťastný konce
 Slunce zrovna přiválo jaro
 Na rovných cestách křivý stíny
 A cizí masky a manekýny a slova lásky
 Můj sladký život mezi světy
 Mý slepý rány bez odvety
 A nepochopitelná touha plout
 Raděj' shořet, než vyhasnout!
- 2. Když má člověk svý usměvavý stavy Celej svět se baví s ním Zatímco chceš-li brečet, musíš, člověče, sám Mám strach, že mezi náma Hloubíš propast do neznáma Že se někde ve mně snažíš nadechnout Raděj' shořet, než vyhasnout!
- 3. Za oknem do dvora kouř cigarety
 Malý útěk před tím, co ještě přežívá
 Stačí slovo, proč dlouhý věty, když víš
 Že se Bůh stejně nedívá
 A tak se kolem nás stahuje neúprosný čas
 A střepy loňských let poskládám a chci zpět
 Ale už nemůžu se hnout
 Raděj' shořet než vyhasnout!
- 4. Bojím se malých zaváhání
 A všeho, co se očekává
 V dlani se uložit k spánku a k ránu vstát
 Schovat se všemu a všem
 Jen tak probloudit se osudem oslněn
 Být na chvíli sám sebou
 Žít sladký život mezi světy
 Dávat slepý rány bez odvety
 A mít nepochopitelnou touhu plout
 Raděj' shořet než vyhasnout!

Čert ví proč

Zuzana Navarová

G C G

1. Kdo snídá špek a tlustě si ho krájí
C G

Kdo pořád slídí a nic nechce najít
D C

Kdo usne jenom když má v dlani minci
F C

Kdo z hlavy má jen stojan na čepici
D G C

Přitom v nebi chtěl by housle hrát
Em D C

Ten bude v pekle bubnovat

- D G C

 2. Kdo vždycky pro nic za nic ztropí povyk Kdo pořád mluví a nic nevysloví Kdo za dvě zlatky vyměnil by duši Kdo hlavu má jen na nošení uší A přitom v nebi chtěl by housle hrát Ten bude v pekle bubnovat
- R. Nekrmte čerty, co se krčí v křoví

 G Em C D

 Stejně vám nikdy, nikdy neodpoví

 Em C

 Proč svět je jako kolotoč

 D G

 A jenom řeknou čert ví proč
- 3. Kdo ze všech dveří poníženě couvá Kdo kozí nohu pod peřinu schoval Kdo v hlavě nemá a má pořád v gatích Kdo se ti směje, když jsi srdce ztratil A přitom v nebi chtěl by housle hrát Ten bude v pekle bubnovat

Čtyři slunce

Vypsaná fixa

Em C G D

1.	Em C Čtyři slunce s		
	Em C G Vlnovka se zv	D edne, když má	Em C G D
	Em C	. Am	D
R.	Čtyři slunce s	vítěj, lidem po	d nima není zima
	Em Jsi jako malý		D začít zase znova
	Em C Já vím, někdy	Am D C to nejde) _{sus4}
	Em C Já vím, všechi	Am D no to přejde	D _{sus4}
2.	Čtyři slunce s Přeidu řeku, v	0 1	

- 3. Čtyři slunce svítěj pro radost Vlnovka se zvedne, když máš dost
- R. ... Já vím, někdy to nejde Já vím, všechno to přejde

R.

4. Čtyři slunce svítěj pro radost Vlnovka se zvedne, když máš dost

Darmoděj

Jaromír Nohavica

2. Vyběh jsem do ulic jen v noční košili V odpadcích z popelnic krysy se honily A v teplých postelích lásky i nelásky Tiše se vrtěly rodinné obrázky A já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky

Am Em C G Am F $F^{\#}_{dim}$ E^{7}

- R. Na na na na . . .
- 3. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát Měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad A on se otočil a oči plné vran A jizvy u očí, celý byl pobodán A já jsem náhle věděl kdo je onen pán – onen pán
- 4. Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel A v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche Stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě Jak moje svědomí, když zvrací v záchodě A já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj

> Můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem Když prodává po domech jehly se slovníkem

- 5. Šel včera městem muž, podomní obchodník Šel, ale nejde už, krev skápla na chodník Já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon A byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón A já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem-
- R. Váš Darmoděj, vagabund osudů a lásek Jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se Váš Darmoděj, krásné zlo, jed mám pod jazykem Když prodávám po domech jehly se slovníkem

Dva havrani

Asonance

Dm C Dm

1. Když jsem se z pole vracela

C Dm

Dva havrany jsem slyšela

Dm C

Jak jeden druhého se ptá - á:

Dm C Dm

- [: "Kdo dneska večeři nám dá? " :]
- Ten první k druhému se otočil
 A černým křídlem cestu naznačil
 Krhavým zrakem k lesu hleděl
 [: A takto jemu odpověděl: :]
- Za starým náspem v trávě schoulený Tam leží rytíř v boji raněný
 A nikdo neví, že umírá
 [: Jen jeho kůň a jeho milá :]
- Jeho kůň dávno po lesích běhá
 A jeho milá už jiného má
 Už pro nás bude dosti místa
 [: Hostina naše už se chystá :]
- Na jeho bílé tváře usednem
 A jeho modré oči vyklovem
 A až se masa nasytíme
 [: Z vlasů si hnízdo postavíme! :]

I cesta může být cíl

Mňága a Žďorp

F C B

- Zrychlený vlak náhle stojí
 Asi tak v půli cesty
 Zbývá vzdát čest padlému stroji
 A zbytek dojít pěšky
- A náhle už není kam spěchat Vítací výbory nebudou čekat Kufry a příbory tu můžeme nechat Až déšť se vsákne, tak vystoupí řeka
- R. [: I cesta může být cíl :] (×4)
- Jediný mrak nad hlavou stojí Nehybně – tak jako vážky Jediný klas dozrává v poli Jediným způsobem lásky

2.

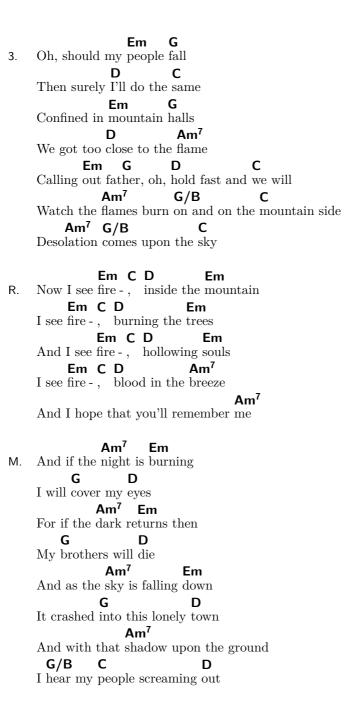
R. to fade out

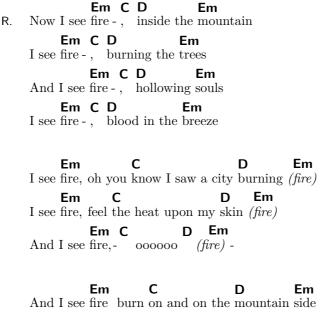
I See Fire

Ed Sheeran

Intro Oh, misty eye of the mountain below Keep careful watch of my brothers' souls And should the sky be filled with fire and smoke Em Keep watching over Durin's sons Em G 1. If this is to end in fire Then we should all burn together G Am⁷ D Watch the flames climb high into the night Em G Calling out father, oh, stand by and we will G/B Watch the flames burn auburn on the mountain side Solo Em G And if we should die tonight 2. D Then we should all die together G Raise a glass of wine for the last time Em G D Calling out father, oh, prepare as we will G/B Watch the flames burn auburn on the mountain side Am⁷ G/B Desolation comes upon the sky Em C D Em R. Now I see fire - , inside the mountain Em C D I see fire - , burning the trees Em C D And I see fire - , hollowing souls Em C D Am⁷ I see fire -, blood in the breeze

And I hope that you'll remember me

Já chci taky bejt skaut

Budějovická Osmnáctka

Ε

1. Můj život s životem se nepotkal

Δ

A když přemejšlím o tom, jak rvát se s ním dál

óm ai ag herah re něm naudělal taď nažádnai

Říkám si, co bych v něm neudělal teď pořádnej říz Já chci mít velkej stan, kam se zmáčkne i slon Pak taky švejcarák, co klidně přeřízne strom

rak taky svejcarak, co klidne prerizne strom Co otevře i flašky s pitím, který maj nehoráznej říz

2. Já chci mít klóbrc, jak maj lidi na klondajku Taky kompas, co mi najde tu nejbližší knajpu A sichrhajcku, když si v nouzi chci udělat tábornickej špíz Chci poznat všechny barvy všech těch značenejch cest A taky houby, ze kterejch se můžu sject A tu tam taky něco navíc když pudu hrát třeba á zet kvíz

G

M. Všem svým neřestem teď vyhlásím boj

Α

Vezmu si skautskou zbroj, co se jí říká kroj

Ε

R1. Já chci bejt velkej skaut

G

Bejt tak trochu in a tak trochu out

Α

Bejt připravenej na každej vzlet i pád

Drát se křovím namísto cestou stád

Ε

C. Ať se říká, že je život pes

G

Ale když bez sirek zapálíš hned celej les

Α

To pak život hnedle začne bejt velkej raut

Když seš tak trochu in a tak trochu out

G A E

 $\left[:$ Hej, hej, já ch
ci taky bejt skaut $:\right]$

- 3. Vopéct si buřta spálenýho jako ďábel Umět zkracovačku když si musíš zkrátit kábel A místo fejsu používat výhradně jen morseovo kód Místo národních menšin lovit bobry Mít za bráchy a ségry zlý i ty dobrý Spát ve spacáku všude, kde to přijde jen malinkato vhod
- Všem svým neřestem teď hlásím boj Μ. Beru si skautskou zbroj, co se jí říká kroj

R1.

R2. Lepší je civět dál než se dívat zpět Na jedný noze přeskotačit celej svět Je mnohem lepší než oběma v místě stát I když se ti škarohlídi budou smát

Když pomůžeš babče vynést plný smetí B.

To chlapům spadne čelist, ženský se na tě sletí

Páč tohle to je život, tam nemůžeš zmáčknout reset

To nedělám si vůbec p****! (Dej si deset.)

R1.

- R2. ... i když se ti půlka světa bude smát ...
- C. At se říká, že je život pes...

Jana smutná

lananas

Capo	2

starší verze (z živé nahrávky)

mezihra má akordy jako refrén

Em

Je smutné, kdvž štěňátko na nádor umírá 1. Když prášek na spaní až ráno zabírá

Když raněná srna padá do mlází

Em C Kdvž starou paní záchranka před domem porazí

Je tuze smutné, když se bílý kůň stane lidskou potravou 2. Když manželství zabíjí duši toulavou Když waka-waka-é-é je textem písňovým Když hygienik otráví se sýrem plísňovým

D

Em

R. Já vím, každý trápení své má

> Em Em

Ale nejsmutnější na světě jsem já

M.

- 3. Je smutné, když ti kamarád načůrá do piva Když Jirka Babica svou pánev zahřívá Když půlku českých obrazů odváží si Švéd A když tě tvůj kluk z Plzně už vůbec nemá réd
- 4. Je smutné, když Petr Kotvald naživo zazpívá A ještě smutnější, když to někdo poslouchá Když slabý křehký racek zmírá pod naftou Když na Slovensku přestane se blýskat nad Tatrou
- R. $(\times 2)$

M.

Je smutné, když fajn kamaráda holka ovládá 5. A už s ním není žádná sranda jako za mlada Když zatoulaný pejsek do švejžužu jde A smutnější je, když se tenhle verš do sloky nevejde 6. Když fotbalista modelce dá náhle kopačky A modelka pak před přehlídkou snídá kapačky A s Karlem Gottem naopak když nikdo nesnídá Tak to se smutné zdá, ale nejvíc trpím já

R. ...

Ať se nikdo nezlobí, smůla má se násobí Já mám prostě těžší období Ať se nikdo nediví, svět je nespravedlivý Já jsem ten, kdo tohle nejlíp ví Já vím, každý trápení své má Ale nejsmutnější na světě jsem já!

Jelen

lelen

Dm C F

R. Zabil jsem v lese jelena

C Dn Bez nenávisti, bez jména

C F

Když přišel dolů k řece pít

C Dm

Krev teče do vody, v srdci klid

Dm C F C $(\times 2)$

2. Voda teče k moři, po kamenech skáče Jednou hráze boří, jindy tiše pláče Někdy mám ten pocit, i když roky plynou Že vidím tvůj odraz dole pod hladinou

R.

Na jaře se vrací listí od podzima
 Čas se někam ztrácí, brzo bude zima
 Svět přikryje ticho, tečka za příběhem
 Kdo pozná, čí kosti zapadaly sněhem

R.

Hej!

R. (o půltón výše)

Junácká hymna

Skautské písně

D G D Junáci vzhůru, volá den, 1. Hm G A luh květem kývá, orosen, sluníčko blankytem pílí, F#m A Em před námi pouť vede k cíli - . G Junáci vzhůru volá den, D GAD junáci vzhůru volá den.

- 2. Nás neomýlí nástraha, jest na stráži nám odvaha, jsme silni svalem i duší, jak růže krásný čin sluší, nás neomýlí nástraha! nás neomýlí nástraha!
- 3. A každý z nás vždy přímo stát a před nikým šíj neshýbat, do očí pravdu a v pýše jen vlast svou výše a výše. Tu každý z nás vždy duší stát! Tu každý z nás vždy duší stát!
- 4. Chcem věrni zůstat také dál čím k lepšímu duch mladý vzplál, poslušni vnitřního kynu muži budem krásného činu. Chcem věrni zůstat také dál. Chcem věrni zůstat také dál.
- 5. Junáci, vzhůru, volá den! Buď připraven buď připraven! V obraně dobra a krásy, dožiješ vlasti své spásy. Junáci, vzhůru, volá den! Buď připraven, buď připraven!

Když mě brali za vojáka

Jaromír Nohavica

Am C G C

1. Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola

Dm Am E F

Vypadal jsem jako blbec jak ti všichni dokola

G C G Am E Am

La, la, jak ti všichni dokola

- Zavřeli mě do kasáren, začali mě učiti jak mám správný voják býti a svou zemi chrániti Ti, ti, ti, a svou zemi chrániti
- 3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil Vzpomněl jsem si na svou milou, krásně jsem si zabulil Lil, lil, krásně jsem si zabulil
- 4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic Po chodbě furt někdo chodil, tak nebylo z toho nic Nic, nic, nic, tak nebylo z toho nic
- Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla
 Protože mladá holka lásku potřebuje, a tak si k lásce pomohla
 La, la, a tak si k lásce pomohla
- 6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala Řek jí, že má zrovna volný kvartýr, tak se sbalit nechala La, la, tak se sbalit nechala
- 7. Co je komu do vojáka, když ho holka zradila Na shledanou, pane Fráňo Šrámku, písnička už skončila La, la, la, jakpak se Vám líbila La, la, la, no nic moc extra nebyla

Lokomotiva

Poletíme

G D Em C

Pokaždé když tě vidím, vím, že by to šlo
 A když jsem přemejšlel, co cítím, tak mě napadlo
 Jestli nechceš svýho osla vedle mýho osla hnát
 Jestli nechceš se mnou tahat ze země rezavej drát

G D Em C

R. Jsi lokomotiva, která se řítí tmou
G D Em C
Jsi indiáni, kteří prérií jedou
G D Em C
Jsi kulka vystřelená do mojí hlavy
G D Em C
Jsi prezident a já tvé Spojené státy

2. Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má Je to koruna žvejkačkou ke špejli přilepená A dva kelímky od jogurtu, co je mezi nima niť Můžeme si takhle vždycky volat, když budeme chtít

R.

3. Každej příběh má svůj konec, ale né ten náš Nám to bude navždy dojit, všude kam se podíváš Naše kachny budou zlato nosit a krmit se popcornem Já to každej večer spláchnu půlnočním expresem

R.

4. Dětem dáme jména Jessie, Jeddej, Jad a John, Ve stopadesáti letech ho budu mít stále jako slon A ty neztratíš svoji krásu, stále štíhlá kolem pasu Stále dokážeš mě chytit lasem a přitáhnout na terasu

R. (×2)

Malorážka

Jananas

Em Mám strach vyjít na ulici, Am aby mě nezabila střela C magora s malorážkou, H⁷ jenže co má člověk dělat

Em Am

1. Bojím se mít psa, že mi ho otráví,

 H^7

v letadle sedět, určitě to spadne

m An

Nevěřím vodě z trubky, ani vodě z petky

C H^7

už nechci televizi, nechci zprávy z četky

- Mám strach mít názor, aby mi svobodná společnost neukousla hlavu Bojím se říct vtip, koho zas urazí, bojím se davu
- Bojím se kontroly
 Dneska si kdekoli kdokoli o mě zjistí cokoli
 Chci vypnout mozek a spát
 a chvíli nemyslet na to, co všechno může se stát...

C En

 ${\sf R}.\quad$ Chci mít IQ pět, mít IQ pět

D

Ničím se netrápit, na nic nemyslet

C En

Chci mít IQ pět, mít IQ pět

C^{maj7}

Pro nic netrpět, nic nevědět!

Svět je pro mě nečitelný,
 i když mám načtenou klasiku
 Když něco víš, je ti to na obtíž,
 v hlavě data tepou a nevidím v nich logiku

- 5. Obličej schovám do plynový masky, ať můžu spálit svoje knižní svazky Až přide katastrofa, až bude válka, budou mi stejně nanic verše Vítězslava Hálka
- R. Chci mít IQ pět, mít IQ pět...
- Zapaluju sirku, zapaluju sirku, liju Johny Walkera na Wolkera Jirku A teď budu ignorant, budu ignorant letí Heideger, Heideger, Kant, Kant, Kant
- 7. Do ohně se noří atlas moří Jo a můžu potvrdit – Šabach hoří! V plameni mizí všechny svazky slavné a Karolína Světlá, Karolína tmavne..
- R. Chci mít IQ pět, mít IQ pět...

Marie

Tomáš Klus

CEFG

- Je den tak pojď, Marie, ven
 Budeme žít a házet šutry do oken
 Je dva necháme doma trucovat
 Když nechtějí, nemusí nebudem se vnucovat
 Jémine všechno zlý jednou pomine
 Tak Marie co ti je?
- 2. Všemocné jsou loutkařovy prsty Ať jsou tenký nebo tlustý, občas přetrhají nit A to pak jít – a nemít nad sebou svý jistý Pořád s tváří optimisty listy v žití obracet Je to jed – mazat si kolem huby med A neslyšet, jak se ti bortí svět Marie – kdo přežívá, nežije, tak ádijé
- 3. Marie už zase máš k tulení sklony Jako loni slyším kostelní zvony znít A to mě zabije, a to mě zabije A to mě zabije – jistojistě!
- R. Já mám, Marie, rád, když má moje bytí spád Býti věčně na cestách A k ránu spícím plícím život vdechovat Nechtěj mě milovat Nechtěj mě milovat Nechtěj mě milovat!
- 4. Copak nemůže být mezi ženou a mužem Přátelství, kde není nikdo nic dlužen Prostě jen prosté spříznění duší Aniž by kdokoli cokoli tušil Na na na...

Mezi horami

Čechomor

1.	Am G Am C G C [: Mezi horami lipka zelená :] C G Am Am Em Am [: Zabili Janka, Janíčka, Janka, miesto jele - ňa :]
2.	[: Keď ho zabili, zamordovali :] [: Na jeho hrobě, na jeho hrobě kříž postavili :]
3.	[: Ej, křížu, křížu, ukřižovaný :] [: Zde leží Janík, Janíček, Janík, zamordovaný :]
4.	[: Tu šla Anička plakat Janíčka :] [: Aj, na hrob padla a viac nevstala – dobrá Anička :]
	Nagasaki Hirošima ^{Mňága a} Žďorp
1.	G D C D G D C D Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic G D C D Em Z takový lásky většinou nezbyde nic C G C G D Z takový lásky jsou kruhy pod očima G D C D G D C D A dvě spálený srdce – Nagasaki Hirošima
2.	Jsou jistý věci, co bych tesal do kamene Tam, kde je láska, tam je všechno dovolené A tam kde není, tam mě to nezajímá Jó, dvě spálený srdce – Nagasaki Hirošima
3.	Já nejsem svatej – ani ty nejsi svatá Jablka z ráje bejvala jedovatá Jenže hezky jsi hřála, když mi někdy byla zima Jó, dvě spálený srdce – Nagasaki Hirošima
1.	\dots [: A dvě spálený srdce – Nagasaki Hirošima :] $(\times 3)$

Nebezpečný síly

Neřež

Intro [: Gm A Dm G $G^{\#}_{dim}$ A Dm :]

- Taky moji slabou mámu policajt mi včera vzal
 Gm A Dm G G#_{dim} A Gm
 Půjčila si flašku z krámu, žíly bych mu podřezal
 Dm Gm Dm Gm A Dm
- Jeden po kapsách má díry, druhej zlato, třetí smrt Moje ségra balí inženýry, ale teď jí úsměv ztvrd
- 4. Zase udělali štáru a ta holka měla pech Chtěla jenom blbejch dvacet márů, za to leží na zádech
- R. [: My jsme nebezpečný, nebezpečný, nebezpečný sí ly :] [: Gm A Dm G $G^{\#}_{dim}$ A Dm :] Gm Dm Gm Dm Gm A Dm
- Chlupatej si mýho brášku, co má zrovna dvanáct let Podal kvůli barvě prášku bílý - no tak to sis poštu splet
- 1. Co vy o nás vůbec víte...

R.

- 6. Já jsem hajzl v líný kůži, co se nemá, musím brát Za to, že jsem utrh bílou růži, budu nadosmrti smrad
- C. Jako vždycky malej smrad, línej hajzl malej smrad

Neklid

Tomáš Klus

C E Am F

Déšť smývá barvu z plakátu na staré zdi
Co vede od tvého domu až do Klimentský
Na rohu ulice postarší prodejce knih
Už dlouho nepřišel jediný zákazník
Kouří – přes zákaz na dveřích
Pošťák je floutek a čte vzkazy na pohlednicích
V divadle loutek dnes hrají ochotníci
Jediná láska jejich života – visí

R. Zatímco:

Ty ležíš ve vaně a snažíš se zastavit Krev – teče ti po rukou a zasychá na šatech Svázaném zápěstí páskou na koberce A malí kluci kreslí na sklo – kosočtverce

- M. Když z těla vyprchá život, stydne Když z těla vyprchá život, je klidné
- 2. Národní třídu zas ovláď slepý harmonikář A jeho věčně spící pes a starý taxikář Kterému vadí – mládí Přes všechny prosby déšť doposud neustal V průchodu políbil Jan ženu na ústa Bylo to poprvé, co cítil lásku I ona následné dotyky zpoplatní Obnos ať dorazí na účet do dvou dní Pak oba splynem – s plynem

R.

M.

C. Klidné, klidné, klidné Klidné, klidné, klidné Klidné, klidné, klidné Klidné, klidné, klidné

Nikdy nic nebylo

Sto zvířat

Am F D G

- Nikdy jsi nebyla a naše seznámení
 Proběhlo má milá před kinem, který není
 Nepil jsem Tequilu a ne že bych se šklebil
 Netlačil na pilu v tom baru, kterej nebyl
- Nikdy jsem neříkal, kolik mě čeká slávy Nehrála muzika, ze který jsem se dávil Nechtěl jsem na závěr Ti vyblejt celej život A ztratit charakter a všechno oběživo

Am C D Am

- R. Nebylo nic já jen, kdybys měla chvíli můžem si někam sednout
 Nebylo nic – pár let jsme spolu nemluvili a předtím taky ani jednou
- 3. Nikdy nic nebylo noc jako horská dráha Vsadím se o kilo, že prostě nejsi drahá Je to jen chiméra – a žádný že jsem brečel a měl jsem hysterák, ty už mi neutečeš
- 4. Scénář se nekoná my dva ho nenapsali a někdo místo nás prázdnej papír spálil Nic není ani já, ani tvý zlatý oči Jen jsme šli na biják, co nikdo nenatočil

Solo

R.

- 5. Nikdy jsi nebyla a naše seznámení Proběhlo má milá před kinem, který není Nic není ani já, ani tvý zlatý oči Jen jsme šli na biják, co nikdo nenatočil
- R. to fade out

Nina

Tomáš Klus

G Em C D

- Dnes v noci jsem ze spaní křičela tvoje jméno
 Já vím, že nejsi rád, ale nejde zapomenout
 Jak při každém slově přivíráš víčka
 Prosím, vyslyš moji zpověď, už jsme starý na psaníčka
- 2. Jsem bytost z vodních par, živa jenom z tvého dechu Já vím, že nejsi rád a že je ti to k vzteku Chci ti všechno říct a pak se někam schovat Třeba pochopíš, jak je těžké nemilovat

M.

- 3. Zase zrychlil se mi dech, jak maratónským běžcům Co je to za příběh bez lásky, bez milenců Nemáš slov, patrně všechna patří jiným Prosím, proměň mě s nimi ve sny, v gesta i činy
- 4. A já tu zůstanu, ztracené malířské plátno Třeba se vrátíš a já zas nechám se napnout Prosím maluj mě, tvoř k obrazu svému Nech mě shořet, už nikdy o nás nemluv
- R. Jsi mé úzko, jsi krev z řezných ran Jsi ten, kdo vchází nepozván Jsi zvuk, když padnou mi na rety slzy múz Jsi mé úzko, jsi krev z řezných ran Ačkoli nechci, jsi ve mě uschován Jsi zvuk, když padnou mi na rety slzy múz
- 5. Až splynu se vzduchem, nechám rozplakat nebe Budu vším tím, co lidi k propasti svede Budu Krysařovou flétnou a ozvěna v tvé duši Pak ptáci tiše vzlétnou, by nedali tušit
- 6. Že se nebe nakloní a zatřese světem Tvé černé svědomí poprvé promluví k obětem Nerovných bojů tvé sebestředné války Srdečních nepokojů, cos pozoroval z dálky
- R. (×2)

O Habartovi z Lopaty

Demophobia

Am F C G

R. Habarte Habarte, už ti píšou parte Na Lopatě je mráz všude kam se podíváš Husiti pod hradem střílejí na tě prakem mají i tarasnice, ví to celý Kornatice

Am C G Am

- 1. Byl jsi lapkou i loupežníkem na Vlčtejn jsi koně hnal nikdo ti nic neudělal husitům jsi se jen smál To jsi to přehnal!
- R. Habarte Habarte, ...
- Svojše i Přibík z Klenový sehnali si kámoše vzali koně i nádobí do rukou pak palaše Ty se jistě nevzdáš!
- R. Habarte Habarte, ...
- 3. Měl jsi smůlu, bylo to v zimě kdy tě Svojše dobýval zapalovali jste ohně na stráži jsi prý i stál To jsi se nebál?
- R. Habarte Habarte, ...
- 4. Kamarád hlad navštívil vás co mělo maso, zemřelo raději jste vzali roha v lese hráli rodeo To není ostuda!
- R2. Habarte Habarte, už ti psali parte na Lopatě byl mráz, teď se jen usmíváš prý sídlíš na Husi, pěstuješ tam husy (a kachny) Když loupíš, radši seď, už je ti hodně let I tam asi umřeš

Rec. A přátelé, víte jak to dopadlo? No neumříl tam, ale v Českých Budějovicích!

Petěrburg

Jaromír Nohavica

Am F E Am

1. Když se snáší noc na střechy Petěrburgu, padá na mě žal

F E Am

Zatoulaný pes nevzal si ani kůrku chleba, kterou jsem mu dal

C Dm E
R. [: Lásku moji kníže Igor si bere
F D_{dim} H⁷ E
Nad sklenkou vodky hraju si s revolverem
Am
Havran usedá na střechy Petěrburgu
F E Am
Čert aby to spral :]

- Nad obzorem letí ptáci slepí v záři červánků Moje duše, široširá stepi, máš na kahánku
- R. [: Mému žalu na světě není rovno
 Vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno
 Vy jste tím vinna
 Až mě zítra najdou s dírou ve spánku :]

Pocity

Tomáš Klus

G D Em C

Z posledních pocitů
Poskládám ještě jednou úžasnou chvíli
Je to tím, že jsi tu
A možná tím, že kdysi jsme byli
Ty a já, my dva, dvě nahý těla
Tak neříkej, že jinak jsi to chtěla
Tak neříkej
Neříkej
Už neříkej mi nic

Stala ses do noci Zničehonic moje platonická láska Unaven, bezmocný Usínám vedle Tebe, něco ve mně praská

A ranní probuzení A slova o štěstí, neboj se, to nic není Pohled na okouzlení A prázdný náměstí na znamení

R. Jenže ty neslyšíš
Jenže ty neposloucháš
Snad ani nevidíš
Nebo spíš nechceš vidět
A druhejm závidíš
A v očích kapky slaný vody
Zkus změnu, uvidíš
A vítej do svobody

Jsi anděl, netušíš Anděl, co ze strachu mu utrhli křídla A až to ucítíš, zkus kašlat na pravidla

Říkej si o mě co chceš Já jsem byl odjakživa blázen Nevím, co nechápeš Ale vrať se na zem

R. to fade out

Proměny

Čechomor

Am G C

1. Darmo sa ty trápíš můj milý synečku
E Am

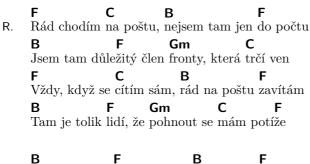
Nenosím já tebe, nenosím v srdéčku
G C G C Dm E Am

A já tvoja nebudu ani jednu hodinu

- Copak sobě myslíš má milá panenko Vždyť ty jsi to moje rozmilé srdénko A ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá
- A já sa udělám malú veveričkú
 A já ti uskočím z dubu na jedličku
 Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
- 4. A já chovám doma takú sekérečku Ona mi podetne dúbek i jedličku A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá
- 5. A já sa udělám tú malú rybičkú A já ti uplynu preč po Dunajíčku Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
- 6. A já chovám doma takovú udičku Co na ni ulovím kdejakú rybičku A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá
- A já sa udělám tú velikú vranú
 A já ti uletím na uherskú stranu
 Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
- 8. A já chovám doma starodávnú kušu Co ona vystřelí všeckým vranám dušu A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá
- A já sa udělám hvězdičkú na nebi
 A já budu lidem svítiti na nebi
 Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
- 10. A sú u nás doma takoví hvězdáři Co vypočítajú hvězdičky na nebi A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

Rád chodím na poštu

Pokáč

1. Za přepážkou paní v letech má razítko gumové

B Dm Gm C

a občas tiskne tiskárnou z dob první války světové
Každému, kdo spílá jí, že zas na poště prosral den
nabídne los stírací, at uklidní se hazardem

R.

- R2. Rád chodím na poštu, nejsem tam jen do počtu Jsem tam důležitý člen fronty, která trčí ven Vždy když tam stepuju, tenhle song si notuju Mám pak hnedka trochu míň chuť do mozku si vrazit klín

Ráda se miluje

Karel Plíhal

R.

G C F Em R. Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá G C F Em Vrabci se na plotě hádají, kolikže času jí zbývá C C ENež vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku 1. GCF Em Pámbu si ve svým notesu udělá jen další čárku R. 2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce R. Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští 3. sedí šnek ve šneku pro šneky – snad její podoba příští

Řiditel autobusu

The Tap Tap

C#m

Můj novej vozejk je rychlej jako vítr a silnej jako bejk

H

G#

Svět s ním chutná zas jak propečenej stejk

C#m

Život má spád, připadám si, jako bych měl aspoň metr šedesát

H

C#m

A všechno je tak jak má bejt

- 2. To neni vozejk, mladej, tohleto je ňákej fejk To je kolo a s tím nesmíš do autobusu Jó, ten, kdo má kolo, tak musí jít z kola ven Tak spánembohem, pac a pusu
- $\mathbf{G}^{\#}$ \mathbf{A} $\mathbf{G}^{\#}$ M. Jsem řiditel tohohle autobusu, mám svý pravidla a svý know-how $\mathbf{G}^{\#}$ \mathbf{A} $\mathbf{G}^{\#}$ Jsi řiditel tohohle autobusu a je to autobus do stanice Ouha, $\mathbf{A} \ \mathbf{G}^{\#}$ ouha
- 3. S kolem svým sem nesmíš, máš to tady černý na bílým A nechtěj abych tu řval na celý kolo Prostě si piš, že když s tím kolem ihned nezmizíš, tak něco uvidíš Nestrpím tady žádnou svoloč
- 4. Mám malý boty, ale práva mám úplně stejně velký jako ty Tak na to taky myslet začni Co máš černý na bílým, není až tak černobílý Pro tebe je to kolo, pro mě pomůcka kompenzační
- M. Jsi řiditel tohohle autobusu, svět ale nejsou jízdní pruhy Jsem řiditel tohohle autobusu, a ty mi se svym kolem neruš moje kruhy

A H E

R. Kolo je kolo a kolem zůstane

A H G#

Tak to bylo a je a nic se na tom nezmění

А Н Е

Blbec je blbec a blbcem zůstane

A F

Někdo má krátký nohy, někdo dlouhý vedení Kolo je kolo a kolem zůstane Z těch tvejch argumentů zůstává rozum stát Blbec je blbec a blbcem zůstane Když máváš předpisy, tak měl by jsi je znát

- Rec. Smluvní přepravní podmínky, článek 6, odstavec 15: Jiné pojízdné kompenzační pomůcky se považují za vozíky pro invalidy, pokud jsou svými rozměry a vahou s nimi srovnatelné!
- 5. Nechci jednat kách a nijak zvlášť netoužím po hádkách Chci jen to, na co mám nárok, na to vem jed Lidi jako já nežijou jenom v pohádkách Jedem v tom všichni spolu, tak nás nechte jet
- 6. Pustím tě sem s kolem a má autorita bude rázem skolena Jak to uděláš jednou, každej to pak chce Pravidla jsou pravidla a to uzná i každej vidlák Jestli chceš výjimku, vrať se ke Sněhurce
- M. Jsem řiditel tohohle autobusu, odvolávej se třeba k Bohu Jsi řiditel tohohle autobusu, příště mi vezmeš bílou hůl nebo dřevěnou nohu

R

Sáro!

Traband

Am Em F C
R1. Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo
F C F G
Že tři andělé Boží k nám přišli na oběd
Am Em F C
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo
F C F G
Mi chybí, abych tvojí duši mohl rozumět?

- Sbor kajícných mnichů jde krajinou v tichu
 A pro všechnu lidskou pýchu má jen přezíravý smích
 A z prohraných válek se vojska domů vrací
 Však zbraně stále burácí a bitva zuří v nich
- 2. Vévoda v zámku čeká na balkóně Až přivedou mu koně, pak mává na pozdrav A srdcová dáma má v každé ruce růže Tak snadno pohřbít může sto urozených hlav
- 3. Královnin šašek s pusou od povidel Sbírá zbytky jídel a myslí na útěk A v podzemí skrytí slepí alchymisté Už objevili jistě proti povinnosti lék
- R2. Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo Že tři andělé k nám přišli na oběd Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo Ti chybí, abys mojí duši mohla rozumět?
- 4. Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit O tajemstvích noci ve tvých zahradách A já – potulný kejklíř, co svázali mu ruce Teď hraju o tvé srdce a chci mít tě na dosah
- C. Sáro, Sáro, pomalu a líně
 S hlavou na tvém klíně chci se probouzet
 Sáro, Sáro, Sáro, rosa padá ráno
 A v poledne už možná bude jiný svět!
 F C F C
 Sáro, Sáro, vstávej, milá Sáro
 F Dm C
 Andělé k nám přišli na oběd

Skautská Večerka

Skautské písně

- Zapad den, slunce svit, vymizel z údolí, z temen hor odpočiň každý kdos boží tvor.
- V lese klín padl stín, hasne již vatry zář, svatý mír kráčí z hor, usíná boží tvor.
- 3. BRUMENDO

Slavíci z Madridu

Waldemar Matuška

M. Am Em H⁷ Em Am Em H⁷ Em

Em H⁷ Em

1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře

H⁷ Em

horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře

H⁷ Em

vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná

H⁷ Em

kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína

Am Em

R. Žízeň je veliká, život mi utíká

 H^7 Em E^7

Nechte mě příjemně snít

Am Em

Zpívat si s nima a pít

Ve stínu pod fíky poslouchat slavíky

H⁷ Em E⁷

M.

Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla Oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla Dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína Někdo má pletky rád, já radši sklenici vína

R.

M.

 Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný Mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny Zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jako zahrada stinná Kdo chce, at mi závidí, já si dám sklenici vína

R.

M. to fade out

Sound of Silence

Simon a Garfunkel

Am G

1. Hello, darkness, my old friend

Δm

I've come to talk with you again

: c

Because a vision softly creeping

F C

Left its seeds while I was sleeping

And the vision that was planted in my brain

Am

Still remains

G Am

Within the sound of silence

2. In restless dreams I walked alone

Narrow streets of cobblestone

'Neath the halo of a street lamp

I turned my collar to the cold and damp

When my eyes were stabbed by the flash of a neon light

That split the night

And touched the sound of silence

3. And in the naked light I saw

Ten thousand people, maybe more

People talking without speaking

People hearing without listening

People writing songs that voices never share

And no one dare

Disturb the sound of silence

4. Fools, said I, you do not know

Silence like a cancer grows

Hear my words that I might teach you

Take my arms that I might reach you

But my words like silent raindrops fell

Am C G Am

And echoed in the wells of silence

5. And the people bowed and prayed To the neon god they made And the sign flashed out its warning In the words that it was forming

And the sign said – the words of the prophets

Are written on the subway walls and tenement halls

And whispered in the sounds of silence

Studený nohy

Radůza

Em Hm Am Hm

1. Prší. choulím se do svrchníku Em C Hm Než se otočím na podpatku

Zalesknou se světla na chodníku Jak pětka na věčnou oplátku

- 2. Slyším kroky zakletejch panen To je vínem, to je ten pozdní sběr Každá kosa najde svůj kámen To je vínem, ber mě, ber
 - Em
- R1. Studený nohy schovám doma pod peřinou Н

A ráno kafe dám si hustý jako tér

н

Přežiju tuhle neděli tak jako každou jinou

- ... Na koho slovo padne, ten je solitér
- 3. Broukám si píseň o klokočí Prší a dlažba leskne se Je chladno a hlava, ta se točí Jak světla na plese
- R1. (×2)
- 4. Tak mám a nebo nemám kliku Zakletá panna směje se A moje oči, lesknou se na chodníku Jak světla na plese

Н

- R2. ... Na koho slovo padne, ten je solitér
- R2. $(\times 2)$

Tak dej groš zaklínači

Joey Batey

CAPO I.

Am Dm

Jak já skromný bard

poctěn na sto krát

táhl s Geraltem z Rivie

chci do písně dát

- 2. Když bílý vlk se pral s Ďáblem stříbrným jeho armádou elfů nechal jít světem
- 3. Po mě skočili a barda přešel smích ztřískali loutnu šli po zubech mých
- rohy ďáblovy 4. čtvrtili mi hřbet a zaklínač zařval: Nech ho a hned

Am

Tak dej groš Zaklí nači R.

Dm Am no tak nebuď skoupý no tak nebuď skoupý oouou

Ε

Tak dej groš Zaklínači

Dm Ε

no tak nebuď skoupý

- 5. Až na kraj světa jde, rve se s démony, co nutí tě k pláči a zarmoucení
- 6. Elfy zahání zpátky do ohrad, do vzdálených kopců, jak velí řád

- A ty neřáde jen drtíš jeho hruď on lidstvo jen chrání tak hradbou mu buď
- 8. to je příběh můj, má být šampiónem zván vždyť přemohl zlo, tak naplň mu džbán
- R. (×3)

Tisíc dnů mezi námi

Nerez

- Hm Em Hm^9 $F^\#m^7$ $C^\#m^7$ Hm^7 A. Ocelově modrou masku máš, pátý týden se ti bráním Hm Em Hm^9 $F^\#m^7$ $C^\#m^7$ Hm^7 Den za dnem si na nit navlékáš korálky s vůní našich dlaní
- B. Světlo a tma tak to jsem já $F^{\#m^7}$ $C^{\#m^7}$ $C^{\#m^7}$ Hm^7 Zhasni a dělej, co se dělat mů že $F^{\#m^7}$ $C^{\#m^7}$ Cm^7 Hm^7 Světlo a tma tak to jsem já $F^{\#m}$ $C^{\#m^7}$ $C^{\#m^7}$ $C^{\#m^7}$ [: Jestli chceš, nezůstane na mně ani ků že $F^{\#m}$ D^{maj^7} G^{maj^7} Jestli chceš, nezůstane na mně ani ků že!
- A. Telefonní seznam nových tváří To je tvůj polštář pod mou hlavou Zatržená jména v kalendáři pátý týden ve vzduchu plavou
- B. Světlo a tma...

Hm G A Hm

- C. Tisíc dnů mezi námi jako nekonečno nevypadá Našel jsem tě kdysi ve stohu slámy Ještě dnes mi za košili padá
- C. Tisíckrát vlasy rozcuchaný, vlasy rozcuchaný jako křoví máš Sladká jak hrušky planý V hlavě mám z tebe galimatyáš
- C. Tisíckrát přešívaný knoflíček u krku máš A tvůj smích zvoní stejně jako hrany V hlavě mám z tebe galimatyáš G^{maj7}

V hlavě mám z tebe galimatyáš

To samo

Jananas

Intro E C/E G C E C/E G C

Ta kopírka už byla rozbitá, když jsem do ní lehal 1. Ta postel už hořela, když jsem v ní kopíroval E Ε GCKaviár z lednice sám vysublimoval C GAE Počítač se sám od sebe zase zaviroval C Am D Hm To porno byl spam, já nic nestahoval G Klíče se ztratily a diář schoval C Hm E Ten požár bytu, asi špatnej drát Já nic, přece, nebudu lhát Am C R. Já ne, to samo, ono se to samo D Já ne, to samo ono se to udělalo Ne, to samo, ono se to samo, já ne Intro E C/E G C E C/E G C

2. Já to neukrad, já to našel a taky mi to dali Chtěl jsem to vrátit, jenže jsme se nepotkali

> Já to neztratil, fakt ne! Ukradli mi tašku A za tu flešku, kdes měl všecko, koupim ti flašku

Já to nezlomil, bylo to nalomený. Já to neroztrh, bylo to natržený já jen se bránil, já nechtěl se prát já nic, přece nebudu lhát R: Já ne, to samo, ono se to samo ... já ne já ne já ne já

 Já nezloustnul, měl jsem zranění a kila šla nahoru Musel jsem jít učit, i když byl jsem dobrej v oboru

Chtěl jsem cestovat a odejít z domu, ale neumím anglicky, nevedli mě k tomu Za to, že jsem chudej, může tenhle stát Já nic, přece nebudu lhát

Am C E G D

M. Víš, já jsem neměl nikdy štěstí. Nevím, proč zrovna jáááá

Může za to moje dětství. Není to vina máááá (proč zrovna já)

Má žena, ta mi nerozumí, trpím její vinou (proč zrovna já)

Am C E
Ale teď jsi tu ty a mezi námi je chemie, nemám možnost jinou

ļ

. . .

Am C
Teď samo moje tělo vstalo
E G D
a na tebe zareagovalo,
Am C
když sami teď spolu jsme tu,
E
pojď se mnou do kabinetu

R. Já ne, to samo, ono se to samo ...

Am C
Chemie, když je tu,

E G D
pojď se mnou do kabine-tu
Am C
chemie, když je tu,

E G D
pojď se mnou do kabinetu

Trampská

Bratři Ebenové

Dm

1. Mlhavým ránem bosi jdou, kanady vržou na nohou

G Dm

a dálka tolik vzdálená je blízká

Město jsi nechal za zády, zajíci dělaj rošády

G Dm

a v křoví někdo tiše Vlajku píská

G

Najednou připadáš si ňák príma, svobodnej, a tak

Dm G Dm Tak ňák, tak ňák, ňák tak

F

R. Pojď dál, s náma se nenudíš, pojď dál, ráno se probudíš

Dm

a vedle sebe máš o šišku víc

F

Pojď dál, pod sebou pevnou zem, pojď dál, a Číro s Melounem

G Dm

a Meky, Miky, Vrt, a dál už nic-dál nic

2. Mlhavý ráno za tratí, u cesty roste kapratí sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel A kdyby ňákej úředník začal ti říkat, co a jak sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel Důležitý je to, co jseš, odkud jsi přišel a kam jdeš Co jseš, kam jdeš, co jseš

R.

Už to nenapravím

Jaroslav Samson Lenk

Capo 1

R. Vap tada dap...

Hm |

A. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí

6 F# F#⁷

Ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál

Hm

V devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí

F

Já za hodinu na náměstí měl jsem stát $\mathbf{F}^{\#7}$

Ale v jiným městě

 H^7

B. Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká

⊏m

Že stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka

Α

Zadní otevřená, zadní otevřená

 H^7

Já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet

Em

Ty jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet

A ⊏≠

Že jsi unavená, ze mě unavená

- R. Vap tada dap...
- A. Já čekala jsem, hlavu jako střep a zdálo se, že dlouho Může za to vinný sklep, že člověk často sleví Já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou Já čekala jsem dobu dlouhou víc než dost Kolik přesně, nevím
- B. Pak jedenáctá bila a už to bylo passé Já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase Láska nerezaví, láska nerezaví Ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý Byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý Už to nenapravím, už to nenapravím
- R. Vap tada dap...

Hm

F Cm D[#] Intro [: Óόό... - :

F Cm

R. Tak hluboko jsem ve vlastních sračkách ponořen

že nevidím ven, ani když umyješ má víčka ironem

Cm

Za tlustým umaštěným sklem zas uvidím jen

D[#] **G**[#] **B C** jak hluboko jsem ponořen

C Gm B

- 1. Včera jsem zabil svoji lásku
 - C Gm B C
 Byla mi nevěrná s chlapem, co chodí doma v trenýrkách
 Dala mu všechno, o čem já jsem
 jenom tak snil, když jsem ji pozdě večer na kanape stáh
- 2. Možná jsem prostě jenom naivní snílek kterej si myslel, že to všechno bude zase jako dřív Večer si zapálím a nasadím brýle A potmě před zrcadlem tiše jako Elvis zazpívám
- R. Tak hluboko jsem...
- Už nechci nikdy vidět slzy které jak vojáci se řadily na okraji Tvých řas Už nechci slyšet – mě to mrzí Abych pak zjistil, že hned další týden šla jsi za ním zas
- 4. Blíží se večer, už se pomalu stmívá Protější dům se v šedém moři chladných stínů potápí Já sedím u okna a do zdi se dívám A na tu zeď si film pro pamětníky s tebou promítám
- R. Tak hluboko jsem...

F Cm D#

C. Miláčku, všechny naše ideje uklidíme do krabice z Ikeje Vždyť se vlastně vůbec nic neděje, nádobí se ušpiní a pak se umeje $(v\ my\check{c}ce)$

Miláčku vždyť se vůbec nic neděje, nádobí se ušpiní a pak se umeje $(v \ myčce)...$

V pořádku

Nerez

CGAmEFCGC

- Za kopci, lesy a řekami, před lety své ano řekla mi Princezna krásná jak z reklamy, teď jsem po čepcem Po svatbě mi skončila pohádka, sklopil jsem zpětná zrcátka Princezna povila robátka a já se stal pitomcem
- 2. U srdce podivný bodání ode dne, co jsme oddáni Nemám už výhodu podání, děravý kapsy, nic víc Prateta, tchýně a zetáček, střepy pro štěstí a smetáček Život je věc plná zatáček, tak zpívám z plných plic
- R. Že prý pod čepcem je zaslíbená zem Tam podlahu mají z papíru a tou jsem propad sem V krajích pod čepcem je zaslíbená zem Hledáme lásku na míru a nikdy nenajdem
- 3. Zasel jsem ředkvičku do řádku, manželka řekla: v pořádku Takhle tu žijeme od pátku, sedmkrát za týden Našel jsem v lese pět masáků, manželka řekla: prasáku! Červi nám lezou z mrazáku, letěl jsem za nima ven

R.

- 4. Na krk si navlíknu oprátku, manželka řekne: v pořádku Život si nepustíš pozpátku, neřekneš ani švec Až budu ležet v penále, manželka řekne: Zdenále Projel jsi poslední finále, konečně spadla klec
- $\mathsf{R.}\quad\dots[:$ hledáme lásku na míru a nikdy nenajdem :]

Vlaštovky

Traband

Dm Am B F

1. Každé jaro z velké dáli vlaštovky k nám přilétaly

Dm C Am

Někdy až dovnitř do stavení

Pod střechou se uhnízdily a lidé, kteří uvnitř žili

Rozuměli jejich švitoření

- 2. O dalekých krajích, hlubokých mořích, divokých řekách Vysokých horách, které je nutné přelétnout O nebeských stezkách, zářících hvězdách, o cestách domů O korunách stromů, kde je možné odpočinout
- 3. Jsme z míst, která jsme zabydlili, z hnízd, která jsme opustili Z cest, které končí na břehu Jsme z lidí i z všech bytostí, jsme z krve, z masa, z kostí Ze vzpomínek, snů i z příběhů
- 4. Jsme jako ti ptáci, z papíru draci, létáme v mracích A pak se vracíme zpátky tam, kde připoutaní jsme Jsme lidské bytosti z masa a kostí, jsme jenom hosti Na tomhle světě – přicházíme, odcházíme
- 5. A chceme mít jisto, že někde místo, že někde je hnízdo Odkud jsme přišli a kam zas potom půjdeme spát Že někde je domov, že někde je hnízdo, útulno, čisto Někde je někdo, kdo čeká na nás, na návrat
- 6. Tam v dalekých krajích, v hlubokých mořích, v divokých řekách Ve vysokých horách, které je nutné přelétnout Tam v nebeských stezkách, v zářících hvězdách Na cestách domů, v korunách stromů, kde je možné odpočinout

Zatanči

Jaromír Nohavica

Em G D Em

- Zatanči, má milá, zatanči pro mé oči
 Zatanči a vetkni nůž do mých zad
 At tvůj šat, má milá, at tvůj šat na zemi skončí
 At tvůj šat, má milá, rázem je sňat
- R. Zatanči, jako se okolo ohně tančí Zatanči jako na vodě loď Zatanči jako to slunce mezi pomeranči Zatanči a pak ke mně pojď
- 2. Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa Polož dlaň nestoudně na moji hruď Obejmi, má milá, obejmi moje bedra Obejmi je pevně a mojí buď

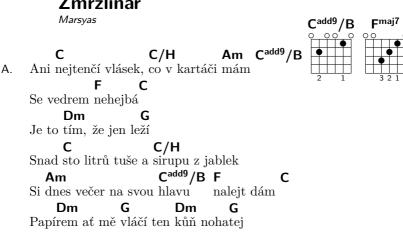
R.

3. Nový den než začne, má milá, nežli začne Nový den než začne, nasyť můj hlad Zatanči, má milá, pro moje oči lačné Zatanči a já budu ti hrát

R.

R.

- **⊏**maj7 **⊏**maj7 Em Em B. Vláčí mě městem po kostkách, pěnou zvědavce odhání F C Dm G Každej den a celou noc
- Α. Teď z protější hory tu rezavou obruč Spustím do údolí, co ta udělá Jako koule se koulí A to je co říct, že má sílu se koulet Vždyť už je jak já, pět let rezavá Jako tvá stará postel, co dávno neslouží
- Zbývá už jen pár měsíců, zbývá snad ještě míň B. Každej den a celou noc

Gm

- C. Na hlavní třídě stál zmrzlinář, jen pár porcí na dně hrnce měl Zavřel svůj krám a odtáhl po zdích, co býval chloubou bulvárů Z kostky dlažební se vylíhl pták, děti jazyky teď naříká Pole mu roste, sílí, hlavou se korun stromů dotýká Vedle v domě bydlel starej pán, kampak zmizel, asi někam jel Zbyla tu po něm stará hůl a alej krásnejch jabloní
- Α. Ani nejtenčí vlásek...
- Vláčí mě městem... В.